

διεφύλαξε τοίς ἔτη. Άλλα τέλος πάντων παρεδόθη-π. Χ.
σαν καὶ αὐταῖς· καὶ ὅλη ἡ Σικελία ἔγεινεν ἐπαρχία 210
τῶν Ε'λλαίων.

ΙΓ'. ΙΣΤΟΡΙΑ τῶν ΕΛΛΗΝΩΝ.

*α'. Οἱ δὲ Ε'λληνες, οἵ διοῖοι ἐζάτησαν τὸ παράδειγμα τοῦ κόσμου διὰ τοὺς ἐνδόξους ἐκείνους ἄνδρας,
καὶ μὲν τὴν σοφίαν, καὶ διὰ τὰ μέγιστα ερατιωτικὰ
οὐντεύχονται, κατήγοροι ἀπὸ Γ'ωνάν, νιὸν τοῦ Γ'έ-
ραθ. Καὶ περὶ αὐτῶν ἄλλο δὲν ἠξεύρομεν, παρὶ ὅτι
ἔστων εἰς σπῆλαια καὶ εἰς καλύβας, ὡς ἄγριοι.*

*β'. Μετὰ δὲ πολλοὺς ἐνιαυτοὺς ἥλιθον ἐξ Αἰγύπτου
αποικοί, καὶ ἔισχον εἰς αυτοὺς τὰς αἰχάλας τῆς πα-
δείας καὶ τῶν τεχνῶν· ἐπειτα δὲ διηρέθησαν εἰς διέ-
φορα βασίλεια· τῶν ὅποιον ἀρχαιότερα ἦσαν τὸ τῆς 1915
Ἄχαιας, καὶ τὸ τῆς Κορίτης. Ἐν δὲ ἐβασίλευσεν
ἐπειτα ὁ περίφημος νομοθέτης Μίνως.*

*γ'. Μετ' οὐλίγον δὲ ἥλιθεν ἐξ Φοινίκης ὁ Π'ναχος, 1856
καὶ ἐσύρησε τὸ βασίλειον τοῦ Α"ργους· τὸ διοῖον
ώνομάσθη οὗτως ἐξ τινος τῶν βασιλέων του.*

*δ'. Μετὰ δὲ ταῦτα, ὁ Ω'γύγης ἐκτισε τὰς Θήβας 1706
τῆς Βοιωτίας· Εἰς τούτου τὸν καιρὸν συνέβη μέγας
κατακλυσμὸς· καὶ κατεπόντισε τὴν Α'χαιαν καὶ τὴν
Α'ττικὴν.*

*ε'. Ε"πειτα δὲ ἥλιθεν ὁ Κέκρωψ ἐξ Αἰγύπτου εἰς 1558
τὴν Ε'λλάδα, καὶ κατέκισε τὴν Α'ττικὴν· Καὶ διέ-
ταξε τὸν Α"ρειον Ηάγον, ἀνώτατον κοιτήριον εἰς τὰς
Α'θήνας· καὶ ἐκτισε δώδεκα πύλεις.*

*ϛ'. Οἱ μοίως δὲ καὶ ὁ Δευτακίων, ἥλιθὼν ἀπὸ τὰ 1548
Κανκάσια ὅμη τῆς Α'σίας, ἐσύρησε τὸ βασίλειον τῆς
Θεσσαλίας· οπου, αὐτοῦ βασιλεύοντος, ἔγεινε μέγας
κατακλυσμὸς· καὶ ωνομάσθη τὸν Δευτακίωνος.*

Ϛ'. Μετὰ δὲ τὸν κατακλυσμὸν, συναθροίσας ὁ Δε-

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠ. ΚΑΘΟΛΗΝΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΧΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠ. ΚΑΘΟΛΗΝΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΧΟΦΙΑΣ Θ. ΛΕΤΣΙΟΣ

καλίων τοὺς περισωθέντας τῶν ὑπηκόων του, κατεπολέμησε τοὺς Πελασγοὺς· οἱ δποῖοι ἔξουσίαζον τὴν Ε'λλάδα, καὶ τοὺς ἡνάγκασε νὰ καταφύγωσιν εἰς τὰς νήσους καὶ εἰς τὰ παράλια τῆς Α'σίας.

η'. Οἱ δὲ νίστοι του, Ε'λλην καὶ Α'μφικτύων, διεδέχθησαν αὐτὸν· Καὶ ὁ μὲν Ε'λλην ἐβασίλευσεν εἰς τὴν Θεσσαλίαν· καὶ ὡνόμασε τοὺς ἔως τότε ὄνομαζομένους Γραικοὺς, Ε'λληνας· ὁ δὲ Α'μφικτύων ἐβασίλευσεν εἰς τὴν Α'ττικὴν· ὅπου ἐσύζησε τὸ συνέδριον τῶν δώδεκα πόλεων· εἰς τὸ δποῖον συνήγοντο δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ, καὶ ὡμίλουν περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων.

θ'. Κατὰ μέμησιν δὲ τούτου τοῦ συνεδρίου ἔπειτα ἔκαμον ὅλοι οἱ Ε'λληνες κοινὸν συνέδριον, καὶ ὡνόμασαν αὐτὸ Α'μφικτυονικὸν· καὶ οἱ σελλόμενοι εἰς αὐτὸ πρέσβεις ἐλέγοντο Α'μφικτύονες.

ι'. Οἱ δὲ Ε'λλην ἐμοίρασεν εἰς τοὺς νίούς του τὴν Ε'λλάδα· Καὶ ὁ μὲν Ξοῦθος ἔλαβε τὴν Πελοπόννησον· ὁ δὲ Δῶρος τὴν πέραν τῆς Ηελοποννήσου χώραν· ἡ δποία ὡνομάσθη ἀπὸ αὐτοῦ Δωρὶς· ὁ δὲ Αἴολος, τὴν περὶ τὴν Θεσσαλίαν· ἐκ τοῦ δποίου κατήγοντο οἱ Αἰολεῖς· τοῦ δὲ Ξόνθου νίοι ἦσαν, ὁ Α'χαιὸς, καὶ ὁ Ι'ων· ἀπὸ τοὺς δποίους κατήγοντο οἱ Ι'ωνες καὶ οἱ Α'χαιοί.

κ. π. ια'. Περὶ τούτους τοὺς χρόνους ὁ μὲν λέλεξ ἐσύ-
150Ι σησε τὸ βασίλειον τῆς Σπάρτης· ὁ δὲ Σίσυφος τὸ βασίλειον τῆς Κορίνθου· τοῦ δποίου ὁ νίδες Ιλαῦκος ἐσύζησε τοὺς ἀγῶνας τῶν Ι'σθμίων.

ιβ'. Κατὰ τούτους δὲ τοὺς χρόνους καὶ ὁ Λαναὸς, διωχθεὶς ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ἤλθεν εἰς τὸ Α'ργος, καὶ διώξας τοὺς διαδόχους τοῦ Ι'νάχου, ἥρπασε τὸ βασίλειον.

ιγ'. Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Περσεὺς, φονεύσας ἄκων τὸν πάππον του Α'χρίσιον, βασιλέα τοῦ Α'ργους, καὶ φυγὼν ἐκεῖθεν, ἔκτισε τὰς Μυκήνας, καὶ ἐσύζησε τὸ βασίλειον τῶν Μυκηνῶν.

ιδ'. Τοῦτον δὲ διεδέχθη ὁ νίός του Σθένελος·

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΤΟΜΟΥ ΕΡΕΥΝΩΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΡΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

καὶ τοῦτον δὲ Εὐρυσθεὺς, τοῦ ὁποίου ὁ ἔξαδελφος Αὐμφιτρύων ἐγένενησε τὸν Ἡρακλέα· τὸν ὁποῖον μετεχειρίσθη σρατηγὸν δὲ Εὐρυσθεὺς· δὲ Ἡρακλῆς ἐκαθάρισε τὸν βίον ἀπὸ τοὺς κακούργους· Τούτου δὲ τοῦ Ἡρακλέους υἱὸς ἦτον δὲ Γύλλος.

ιε'. Αὐτοδιανόντος δὲ τοῦ Ἡρακλέους, δὲ Εὐρυσθεὺς ἐδίωξε τοὺς υἱούς του ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον, φοβούμενος μῆπως οἰκειοποιηθῶσι τὴν βασιλείαν, διὸ τὰς ἀρετὰς τοῦ πατρός των.

ιε'. Κάδμος δὲ, δὲ υἱὸς τοῦ Αὐγήνορος, βασιλέως Π. X. τῆς Σιδῶνος, ἦλθεν ἐκ Φοινίκης, καὶ κυριεύσας τὰς 1449 Θῆβας, ἐκτισε τὴν ἀκρόπολιν, καὶ τὴν ὀνόμασε Καδμείαν· Εὐφερε δὲ καὶ τὰ γράμματα εἰς τὴν Ελλάδα, καὶ τὴν λατρείαν τῶν Θεῶν.

ιξ. Μετὰ ταῦτα δὲ ἦλθεν ἐκ τῆς Φρυγίας καὶ δὲ 1314 Πέλοψ, υἱὸς τοῦ Ταντάλου, βασιλέως Φρυγίας, εἰς τὴν Ἡλίδα πρὸς τὸν ἐκεῖ βασιλεύοντα Οἰνόμαον, καὶ λαβὼν γυναῖκα τὴν θυγατέρα του Ιπποδάμειαν, ἔγεινε διάδοχος αὐτοῦ· καὶ ἐπειδὴ ἦνώθησαν πολλοὶ μετ' αὐτοῦ, ὀνομάσθη ὅλη ἡ χερσόνησος ἀπὸ τὸ ὄνομά του Πελοπόννησος.

ιη'. Εἰς δὲ τὰς Αὐθήνας μετὰ τὸν Αὐμφικτύονα ἐβασίλευσεν δὲ Εριχθόνιος· ὅστις πρῶτος ἔζευξεν ἵππους, καὶ ἐφεῦρε τὴν ἄμαξαν, καὶ ἐσύγησε τὴν ἱορτὴν, τὰ Παναθήναια.

ιθ'. Εἰς δὲ τὸν καιρὸν τοῦ υἱοῦ του Πανδίονος, δὲ Τριπτόλεμος, μαθὼν τὴν γεωργικὴν ἀπὸ τὴν Δήμητραν, τὴν ἐδίδαξεν ἐκεῖ· καὶ δὲ Διόνυσος, τὴν ἀμπελουργίαν· Εὐπειτα δὲ ἐβασίλευσεν δὲ Ερεχθεὺς· καὶ εἰς τούτου τὸν καιρὸν ἦλθεν εἰς τὴν Αἰτικὴν δὲ Ξοῦθος, υἱὸς τοῦ Ελληνος, ὁμοῦ μὲ τοὺς υἱούς του Ιωνα καὶ Αὐχαιὸν.

ιχ'. Εὐπειτα δὲ ἐβασίλευσε Κέκροψ δὲ β', ἔπειτα δὲ Πανδίων· καὶ μετ' αὐτὸν δὲ Λίγεὺς· Τούτου υἱὸς ἦτον δὲ Θησεὺς, ὅστις ἐκαθάρισε τὰ πέριξ τῆς Αἰτικῆς ἀπὸ τοὺς κακούργους, καὶ ἤλευθέρωσε τὰς

*Α*θήνας ἀπὸ τὸν φόρον, τὸν ὅποιον ἔδιδον εἰς τὴν Κρήτην· ἐπειτα ἐνώσας τὰς δώδεκα πόλεις, συνέσησε δημοκρατίαν.

π. X. κα'. Εν τούτοις δὲ τοῖς χρόνοις καὶ Ιάσων ὁ 1274 τῆς Ιωλκοῦ ἡγεμὼν, συναθροίσας τὸ ἄνθος τῶν μαχίμων ἀνδρῶν τῆς Ελλάδος, ἐν οἷς ἦσαν καὶ ὁ Ηρακλῆς καὶ Ἐθησεὺς· καὶ ἐμβὰς μετ' αὐτῶν εἰς μίαν ναῦν *Α*ργῷ καλουμένην, ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος *Α*ργού, ἤλθεν εἰς τὴν Κολχίδα, καὶ ἥρπασε τοὺς θησαυροὺς τοῦ βασιλέως αὐτῆς Λίγτου, καὶ τὴν θυγατέρα του Μήδειαν· ὀνομάσθησαν δὲ οἱ συμπλεύσαντες, *Α*ργοναῦται, ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς *Α*ργοῦς. κβ'. *Α*φ' οὗ δὲ ἐξηλείφθη τὸ γένος τοῦ Περσέως εἰς τὰς Μυκήνας, ἐβασίλευσεν ὁ *Α*τρεὺς, νιὸς τοῦ Πέλοπος· Τότε δὲ ἤλθε καὶ ὁ Ύλλος, νιὸς τοῦ Ηρακλέους, καὶ μαχόμενος περὶ βασιλείας, ἐφονεύθη· καὶ ὁ νιὸς του κατέφυγεν εἰς τὴν Δωρίδα, καὶ ἔγεινεν ἐκεῖ διάδοχος τοῦ ἐκεῖ βασιλεύοντος· Οὐ δὲ *Α*τρεὺς ἀφῆκε δύο νιοὺς, τὸν *Α*γαμέμνονα καὶ τὸν Μενέλαον· τότε δὲ ἐβασίλευεν εἰς τὴν Λακεδαιμονίαν *Τύνδαρος* ἢ *Τυνδάρεως*, ὁ ὅποιος εἶχε δύο θυγατέρας· τὰς ὅποιας ἔλαβον γυναικας οἱ δύο νιοὶ τοῦ *Α*τρέως· Καὶ ὁ μὲν *Α*γαμέμνων ἔλαβε τὴν Κλειτεμνήσραν· ὁδὲ Μενέλαος, τὴν Ελένην· Καὶ ἐβασίλευσεν ὁ μὲν *Α*γαμέμνων εἰς τὰς Μυκήνας· ὁ δὲ Μενέλαος, εἰς τὴν Σπάρτην.

κγ'. Εἰς τούτους τοὺς χρόνους ἤλθεν δὲ νιὸς τοῦ Πριάμου Πάρις εἰς τὴν Ελλάδα, χάριν περιηγήσεως· ὅπου ὁ μὲν Μενέλαος τὸν ἐφιλοξένησεν· αὐτὸς δὲ ἀντέντειλειας, ἥρπασε τὴν γυναικά του Ελένην, λείποντος τοῦ Μενελάου εἰς τὴν Κρήτην, καὶ ἐφυγε μετ' αὐτῆς· Ταύτην δὲ τὴν ἀτιμίαν μὴ φέροντες οἱ δύο ἀδελφοὶ, συνήθροισαν πολὺν σρατὸν ἀπὸ ὅλην τὴν Ελλάδα μὲ συμμαχίαν, καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν Τρωάδα, τὴν ἐπολιόρκουν ἐννέα ἔτη· καὶ τὸ δέκατον τὴν ἐκνρίευσαν, καὶ τὴν κατηδάφισαν.

χδ'. Α' φ' οὐ δὲ ἐπέερεψεν δὲ Α' γαμέμνων εἰς τὴν πατρίδα του, λέγοντας, ὅτι τὸν ἐφόνευσεν ὁ Αἴγισθος, καὶ ἥρπασε τὸ βασιλειόν του. Α' λλ' ὁ νίδος τοῦ Α' γαμέμνονος Ο' ρέσης ἐφόνευσε τὸν Αἴγισθον, καὶ ἔλαβε τὸ βασιλειόν του πατρός του. Ε' πειτα δὲ ὁ Ο' ρέσης ἔλαβε τὴν θυγατέρα τοῦ Μενελάου γυναικα, τὴν Ερμιόνην· καὶ ἔγεινε διάδοχος καὶ τοῦ βασιλείου τῆς Λακεδαιμονίου.

χε'. Τὸν δὲ Ο' ρέσην διεδέχθησαν οἱ δύο νίοι του Π. Χ. Πένθυλος καὶ Τισαμενὸς· Καὶ ὁ μὲν Πένθυλος ἐβα- 1142 σίλευσεν εἰς τὰς Μυκήνας· ὁ δὲ Τισαμενὸς, εἰς τὴν Λακεδαιμονία· Τούτων δὲ βασιλευόντων, ἥλθον πάλιν 1125 οἱ Ηρακλεῖδαι, καὶ ἐκυρίευσαν τὸ Α' ργος, τὴν Λακεδαιμονία, καὶ τὴν Κόρινθον· καὶ ἐσύεσσαν νέα βασιλεια·

χς'. Καὶ ἐπειδὴ εἰς τὴν Λακεδαιμονία πρῶτοι ἐβασίλευσαν οἱ δύο ἀδελφοὶ, Προκλῆς καὶ Εὐρυσθένης, νίοι τοῦ Α' ριζοδήμου· ἐπεκράτησαν ἔκτοτε εἰς τὴν Σπάρτην ἡ συνήθεια νὰ γίνωνται δύο βασιλεῖς.

χξ', Κατὰ τούτους δὲ τοὺς χρόνους οἱ μὲν Α' χαιοὶ, διώξαντες τοὺς Ι' ωνας, κατώκησαν τὴν Α' χαιῶν· οἱ δὲ Ι' ωνες κατέφυγον εἰς τὴν Α' ττικὴν· καὶ οἱ Αἰολεῖς ὑπῆγαν εἰς τὴν Θράκην.

χη'. Καὶ οἱ μὲν Θηβαῖοι, μετὰ τὸν θάνατον Ξάν- 1102 θου, τοῦ βασιλέως αὐτῶν, συνέεσσαν δημοκρατίαν· περὶ δὲ τῶν Α' θηναίων, ὕσερον ἀπὸ τὸν Θησέα, δὲν ἡξεύρομεν ἄλλο, παρὰ ὅτι φαίνεται πῶς εἶχον βασιλεῖς· διότι Κόδρος ὁ βασιλεὺς αὐτῶν παρέδωκε τὸν 1100 ξαντόν του εἰς θάνατον διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τῶν ὑπηκόων του, πολεμῶν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους.

χθ'. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Κόδρου, κατέση- 1073 σαν οἱ Α' θηναῖοι πάλιν τὴν δημοκρατίαν· εἰς τὴν ὁποίαν διωρίσθησαν ἀντὶ τῶν βασιλέων ἄρχοντες διὰ βίου μὲν, ἀλλ' ὑπεύθυνοι· Ε' πειτα δὲ κατὰ δεκαετίαν· Καὶ τελευταῖον, διωρίσθησαν ἐννέα ἄρχοντες κατ' ἐνιαυτὸν· Καὶ ὠνόμαζον τὸ ἔτος ἀπὸ τὸ ὄνομα

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΦΟΡΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΡΕΥΝΩΝ ΚΑΘΗΡΗΤΗ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΘΕΤΙΚΩΝ

τοῦ πρώτου αὐτῶν· ὅτεν ἔλεγον· Εἶπεν ἄρχοντος δεῖνος ἐγένετο τόδε τι· καὶ ὁ ἄρχων οὗτος διὰ τοῦτο ἐλέγετο Εἰπάρυμος· Καὶ οὕτω συνεσήθη ἐντελῶς ἡ δημοκρατία τῶν Αἴθιγναίων.

*π. x. λ'. Μετὰ δὲ ἑκατὸν περὶ που ἔτη ἀπὸ τὸν θάνατον
τοῦ Κόδρου, ἦνισθαινεῖς τὴν Εὐλλάδα ποιηταὶ οὗτοι.
Οὐμῆρος, ὁ πατὴρ τῆς Εὐποποίας. Η' σίοδος, ὁ περὶ⁹⁸⁰
γεωργικῆς εἰχθυνογήσας. Λέγουσι δὲ, ὅτι πολὺ πρὸ^{πλάνης}
τούτων δεξάτηταιν ὁ Λίνος, ὁ Ορφεὺς, καὶ ὁ Μον-
σαῖος, ποιηταὶ. Καὶ διὰ τὸν Ορφέα λέγουσιν, ὅτι
ἥτον αἰδελήφας ἡ μαθητὴς τοῦ Λίνου. διὰ δὲ τὸν
Μονσαῖον, ὅτι ἥτον μαθητὴς τοῦ Ορφέως.*

λα'. Κατὰ τούτους δ' ἔτι τοὺς χρόνους, καὶ οἱ Κωνεῖς καὶ οἱ Αἰολεῖς, ἐδιώχθησαν ἀπὸ τῆς Εὐλάδος, καὶ ἀποκίσθησαν εἰς τὰ παραθαλάσσια τῆς μηκόᾶς Ασίας. ἔκτισαν ἐκεῖ πολεις· ὅμοιῶς δὲ καὶ οἱ Δωριεῖς ἐπειψαν ἀποικίας εἰς αὐτὰ τὰ μέρη.

884 Ι.β'. Μετὰ δὲ ἑκατὸν ἔτη περὶ που ἀπὸ Οὐμήδου
ξέάθη ὁ Λυκοῦργος, νίδιος τοῦ Σύνομου, ἕρθε τῶν
βασιλέων, καὶ θεῖος καὶ ἐπίτροπος τοῦ Χαριλάου,
βασιλέως τῆς Σπάρτης· ὁ ὅποιος ἔκαμε νόμους εἰς
τὴν Σπάρτην ἀραικαίους μὲν ἵσως διὰ τὰς περισά-
σεις· ὅμως σκληροὺς, ἀπανθρώπους, καὶ βαρβαρικούς.
Τὸ δὲ καλὸν αὐτῶν ἦτον, ὅτι διηγερε τὸν τόπον ἐξ
ἵσου εἰς τοὺς πολίτας· διώρισε τὰ συσσίτια ἢ τὰ κοινὰ
τραπέζια, πρὸς ἐνωσιν τῶν πολιτῶν· καὶ ἐξώρισε τὴν
πολιτέλειαν· Συνέσησε δὲ ἔτι καὶ πέντε ἐφόδους, διο-
ρίσας αὐτοὺς νὰ ἀλλάξωνται κατ' ἔτος· οἱ ὅποιοι ἦσαν
διωρισμένοι νὰ ἐξετάζωσι τὸ φέρσιμον τῶν βασιλέων,
καὶ νὰ διοικῶσιν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Κατ' αὐτοὺς δὲ τοὺς
νόμους ἔζησαν οἱ Σπαρτιᾶται πεντακόσια ἔτη.

λγ'. Κατ' αὐτοὺς δὲ τοὺς χρόνους ἐπολέμησαν οἱ
Σπαρτιᾶται τοὺς Μεσσηνίους, οἵ διοῖοι ἔζησαν ὀκτα-
κόσια ἔτη εἰρηνικῶς μὲ αὐτοὺς· καὶ τοὺς ὑπέταξαν·
Μετὰ δὲ τεσσαράκοντα ἔτη, ἐδοκίμασαν πάλιν οἱ
Μεσσήνιοι νὰ ἀναλάβωσι τὴν ἐλευθερίαν των· οὕτως

δὲν ξέδυνήθησαν· ὅτεν ἔφυγον εἰς τὴν Σικελίαν καὶ Ιταλίαν, καὶ ἔκτισαν τὴν Μεσσήνην, καὶ τὸ Ρήγιον· ὅσοι δὲ ἔμειναν κατετάχθησαν εἰς τοὺς Εἴλωτας, τοὺς ὅποίους οἱ Αακεδαιμόνιοι εἶχον ὡς δούλους. π. χ.

λδ'. Πρώτος δὲ ὁ Βασιλεὺς τῆς Ηλιδος, διώρισε 884 τοὺς Ολυμπιακοὺς ἀγῶνας, εἰς τιμὴν τοῦ Λιὸς, νὰ γίνωνται κατὰ τὸ τέλος τῆς τετραετίας, καὶ ἀρχὴν τοῦ πέμπτου ἔτους, εἰς τὴν Ολυμπίαν πόλιν τῆς Ηλιδος· ἀπὸ τοὺς ὅποίους διωρίσθη μετὰ ἐκατὸν ὅκτω ἔτη ἡ ἐποχὴ· Δηλαδὴ, κατὰ τὸ 776 ἔτος πρὸ τοῦ Σωτῆρος, κατὰ τὴν θερινὴν τροπὴν τοῦ Ηλίου.

λε'. Οἱ δὲ Κορίνθιοι συνέζησαν μὲν δημοκρατίαν· διώρισαν δὲ νὰ διοικῇ κατ' ἔτος εἰς ἄρχων· τὸν ὅποιον ἀνόμαλον Πρύτανιν. 833

λζ'. Μετὰ δὲ ταῦτα Κύψελος τις πλούσιος, ἐλ- 633 κύσας τὸ πλῆθος, ἔγεινε μονάρχης· καὶ διεδέχθη αὐτὸν ὁ Ηερίανδρος· ὅστις συνηριθμήθη εἰς τοὺς ἑπτὰ σοφοὺς τῆς Ελλάδος· Άλλ' οἱ Κορίνθιοι, φονεύσαντες τὸν διάδοχόν του Φαμμίτιχον, ἐσύζησαν διοίκησιν μικτὴν ἐξ ἀριστοκρατίας καὶ δημοκρατίας.

λζ'. Καὶ εἰς τὰς Αἰθίγας δὲ ἡβουλήθη ὁ Κίλων νὰ κάμῃ τὸ αὐτὸν, ὅτι ἔκαμεν ὁ Κύψελος εἰς τὴν Κόρινθον, ἀλλ' ἐφονεύθη καὶ αὐτὸς καὶ οἱ συνεργοί του. Καὶ ἐκ τούτου συνέβησαν ταραχαὶ· τὰς ὅποιας 624 ὁ νομοθέτης Λράκων κετέπαυσε μὲν μὲ τὴν νομοθεσίαν του· οἱ νόμοι του ὅμως λέγουσιν ὅτι ἐγράφησαν μὲ αἷμα· ἐπειδὴ καὶ εἰς τὸ παραμικρὸν ἀδίκημα διώρισε νὰ εῖναι ἡ τιμωρία θάνατος.

λη'. Μετὰ ταῦτα δὲ Σόλων, ὁ νιὸς τοῦ Εὔξηκείδου, καταγόμενος ἐκ τῆς γενεᾶς τοῦ Κόδρου, διώρισε σοφωτάτους καὶ δικαιοτάτους νόμους· διότι, πρῶτον μὲν ἤλευθέρωσε τοὺς πτωχοὺς πολίτας ἀπὸ τὰ χρέη· ἐπειτα δὲ διῆρεσε τὸν λαὸν εἰς τέσσαρας τάξεις, εἰς Πεντακοσιομεδίμνους, εἰς Ιππεῖς, εἰς Ζευγίτας, καὶ εἰς Θῆτας· ἀπὸ τοὺς ὅποίους αἱ πρῶται τρεῖς τάξεις μετεῖχον ἀπὸ ἀξιώματα· οἱ δὲ Θῆται μετεῖχον μόνου

εἰς τὴν ψηφηφορίαν· διώρισε τὰς ἐκκλησίας, ὅπου συνήγοντο οἱ λαοὶ, καὶ ἐψηφηφόρουν, πρῶτον μὲν, διὰ κυάμων· ἔπειτα δὲ, διὰ ψηφιδίων· κατέξησε τὴν Βουλὴν τῶν πεντακοσίων· ἐξερέωσε τὸν Αὐρειον Ηάγον, τὸ ἀνώτατον κριτήριον· ἐσύσησε τὸ ἐμπόριον, τὰς τέχνας, τὰς ἐπιζήμιας· καὶ ἀπηγόρευσε μὲν αὐσηρὰν τιμωρίαν τὴν ἀφγίαν.

λιτ'. *Αὐλῆ* ὁ Πεισίζοατος, ἄνθρωπος πανοῦργος, ἐλκύσας τὸ πλῆθος, ἔγεινε τύραννος τῶν Αἰθηνῶν· ὁ ὄποιος ηὔησε τὴν γεωργίαν, καὶ τὰς τέχνας, καὶ ἐπιζήμιας, ἐκαλλώπισε τὰς Αἰθήνας, κατέξησε πρώτην βιβλιοθήκην εἰς τὴν Ελλάδα· καὶ ἐβαλεν εἰς τάξιν τὰ ποιήματα τοῦ Ομίλου τοιαύτην, εἰς τὴν ὄποιαν **π. Χ.** σώζονται καὶ τὴν σήμερον· οἱ δὲ νίοι του Ιππαρχος **500** καὶ Ιππίας διώκουν μὲν καλῶς· ἀλλ’ οἱ Αἰθηναῖοι δὲν ὑπέφερον ταύτην τὴν δύναμιν· ὅτεν τὸν μὲν Ιππαρχον ἐφόνευσεν ὁ Αριεόδημος καὶ ὁ Αριεόγειτων· ὁ δὲ Ιππίας ἐδιώχθη, καὶ κατέφυγεν εἰς τὰς Σάρδεις.

μ'. Εἶπειτα δὲ ἐπροσπάθησε· γὰρ βασιλεύση· ὁ Κλεισθένης· ὅμως ἀπεδιώχθη μὲ τὴν δύναμιν τῶν Σπαρτιατῶν. Καὶ ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺς τῶν Σπαρτιατῶν ἦθελε νὰ ἀκυρώσῃ τὴν Βουλὴν, ἀνεκλήθη πάλιν ὁ Κλεισθένης· καὶ αὐτὸς, διὰ νὰ δεῖξῃ ὅτι ἡτον δημοτικὸς, διώρισε τὸν Εὔξοερακισμὸν· δηλαδὴ, τὸ νὰ ἐξορίζωσι δέκα ἔτη, ὅσους ὑπωπτεύοντο, ὅτι ἐφρόνουν τὸ περὶ τυραννίδος.

μα'. Κατὰ τούτους δὲ τοὺς χρόνους ἤκμασαν πολλοὶ σοφοὶ καὶ πεπαιδευμένοι ἄνδρες· οἵουν. Θαλῆς ὁ Μιλήσιος. Σόλων ὁ Αἰθηναῖος. Χίλων ὁ Λακεδαιμόνιος. Πιττακὸς ὁ Μιτυληναῖος. Βίας ὁ Ηρινεὺς. Κλεόβουλος ὁ Λίνδιος. Ηερίανδρος ὁ Κορίνθιος. Καὶ οοῦτι ἥσαν οἱ ἐπτὰ περίφημοι σοφοὶ τῆς Ελλάδος.

μβ'. Καὶ ποιηταὶ δὲ διέπρεψαν ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις· λυρικοὶ μὲν, ὁ Στησίχωρος, ὁ Αἰκαῖος, ὁ

Σιμωνίδης, ἡ Σαπφώ· κωμῳδίας δὲ ἐφευρετὴς ἐξάθη ὁ Θέδπις· μυθοποιὸς δὲ, ὁ Αἴσωπος.

μγ'. Καὶ φιλόσοφοι δὲ διέπρεψαν· ὁ Αὐγαξίμανδρος, ὁ μαθητὴς τοῦ Θάλητος· ὁ Ηυθαγόρας, ὁ ἔνδοξος μαθηματικὸς, καὶ τῆς μετεπψυχώσεως προσάτης· ὁ Ηράκλειτος, ὅστις ἀεὶ ἐκλαίει διὰ τὴν ματαιότητα τῶν ανθρώπων· ὁ Δημόκριτος, ὅστις ἐγέλα ἀεὶ τὰς ανομοίας τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ιατρὸς ὁ Ιπποκράτης.
π. X.
490

μδ'. Αὐτοῦ δὲ ἐδίωξαν οἱ Αὐθηναῖοι τὸν Ιππίαν συνειράγησαν μὲ τοὺς Ερετριεῖς, καὶ ἐδωκαν βοήθειαν εἰς τοὺς Ιωνας, κατοίκους εἰς τὰ παράλια τῆς μικρᾶς Ασίας· καὶ ἀπεξάτησαν κατὰ τῶν Περσῶν, καὶ ἔκαυσαν τὰς Σάρδεις. Οργισθεὶς δὲ διὰ τοῦτο Δαρεῖος ὁ Υεζάσπον, βασιλεὺς τῶν Περσῶν, πρῶτον ἔκειλε πρόσθεις πρὸς τοὺς Αὐθηναίους, ζητῶν γῆν καὶ ὕδωρ, πρὸς σημεῖον ὑποταγῆς· ἀλλ᾽ ἐκεῖνοι τοὺς ἔρδιψαν εἰς τὸ Βάραθρον· εἶτα ἔκειλε τὸν Μαρδόνιον μὲ πολὺ σφράγευμα διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης· ἀλλ᾽ ὁ μὲν σόλος κατασυνετρίβη πλησίον τοῦ Αὐθωνος· τὸ δὲ πεζὸν διειριθάρη εἰς τὴν Θράκην.

με'. Μετὰ ταῦτα δὲ ἔκειλε τὸν Αάτην καὶ τὸν Αρταφέρην μὲ σφράγευμα ὑπὲρ τὰς ἐκατὸν χιλιάδας, διὰ νὰ κατασφέψωσι καὶ νὰ αἰχμαλωτίσωσι τὴν Ερετριαν καὶ τὰς Αὐθηνας. Καὶ τοὺς μὲν Ερετριεῖς, διὰ προδοσίας τῶν οἰκείων, κατεδούλωσαν. πρὸ τοῦ νὰ προφέτασσιν οἱ Αὐθηναῖοι, ἐρχόμενοι εἰς βοήθειαν· ἀποβάντες δὲ καὶ εἰς τὸν Μαραθῶνα, διὰ νὰ κάμωσι τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τοὺς Αὐθηναίους, κατενικήθησαν ἀπὸ τὸν Μιλτιάδην, σφατηγὸν τῶν Αὐθηναίων, κατὰ κράτος· καὶ μόλις ἐσώθησαν εἰς τὰ πλοϊά των, καὶ ἐφυγον αἰσχρῶς· καὶ οἱ Ελληνες ἔμειναν κύριοι τοῦ σφατοπέδου ὅλου τῶν Περσῶν.

μς'. Εἶχε δὲ ὁ Μιλτιάδης, ἐννέα χιλιάδας Αὐθηναίους, καὶ χιλίους Ηλαταιεῖς. Οἱ δὲ Αἰγαδαιμό-

νιοι δὲν ἐπρόφειτασαν. Ελθόντες δὲ τὴν δευτέραν ἡμέραν μετὰ τὴν μάχην, καὶ ἐπαινέσαντες τοὺς Αὐγαίους, ἀνεχώρησαν.

μζ'. Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Μιλτιάδης, σαλεὺς κατὰ τῶν υησιωτῶν, ἐκυρίευσε πολλὰς νῆσους • ἀλλ᾽ ἐπειδὴ δὲν ἐδυνήθη νὰ κινητεύσῃ τὴν Πάρον, κατεδικάσθη εἰς φυλακὴν, ὥπον καὶ ἀπέιθανε.

μη'. Μετὰ δὰ τὸν θάνατον τοῦ Μιλτιάδου διέκονεν εἰς τὰς Αἴγας ὁ Αριστείδης καὶ ὁ Θεμισοκλῆς. Καὶ ἐπειδὴ ὁ Αριστείδης ἀντειρέρετο εἰς τὰς πράξεις τοῦ Θεμισοκλέους • ὁ Θεμισοκλῆς αὐτὸν μὲν κατώρθωσε, καὶ τὸν ἔξωστον αἴγακισαν οἱ Αὐγαῖοι • ἐννοῶν δὲ, ὅτι οἱ Πέρσαι μέλλουσι νὰ ἐκεράτευσοι κατὰ τῆς Ελλάδος, ἡτοίμασε σόλον πολὺν. Καὶ τὸ πρᾶγμα συνέβη οὕτω.

μθ'. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Λαρείου, ὁ Ξέρξης, ἐτοιμάσας καὶ διὰ ἔηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης ἐπειρονερατιὰν, κατὰ τῆς Ελλάδος, καὶ διαβὰς τὸν Ελλήσποντον μὲ γέφυραν ἐκ πλοίων, καὶ κύψας τὸ σενὸν τοῦ Αὐγανος, διεπέρασεν ἐκεῖθεν τὸν σόλον του, καὶ ἐφθασεν ἔως εἰς τὰς Θερμοπύλας.

ν'. Εἰς τοῦτο τὸ σενὸν ἔζειλαν οἱ Λακεδαιμόνιοι τὸν Λεωνίδαν, νὰ τὸ φυλάττῃ • καὶ ἐμάχετο κρατερῶς • καὶ πολλάκις ὀρμήσας διὰ συκτὸς εἰς τὸ σρατόπεδον, κατετάραξε τὸν Ξέρξην. Εἶχε δὲ ὁ Λεωνίδας μεθ' ἑαυτοῦ ἔως τέσσαρας χιλιάδας Ελληνας, ἀπὸ τοὺς ὅποιους τριακόσιοι ἦσαν Σπαρτιάται.

να'. Καὶ ὁ Εύρυβιάδης δὲ, ὁ ναύαρχος, καὶ ὁ Θεμισοκλῆς μὲ τὸν σόλον ἐξάλησαν εἰς τὸ Αρτεμίσιον, ὥπου εἶναι σενὸν τῆς θαλάσσης, διὰ νὰ φυλάττωσι τὴν διάβασιν.

νβ'. Αὐλλ᾽ ἐπειδὴ προδότης τις Εφιάλτης ἐπρόδωκε τὴν εἰς τὸ ὄρος δίοδον, ἔνθα ἐφύλαττον οἱ Φωκεῖς • ἥλθον οἱ Πέρσαι ἐκεῖθεν, καὶ ἔλαβον τὸν Λεωνίδαν ἐξόπισθεν • ὁ δὲ Λεωνίδας, ἵδων τὸν κίρδυνον, τοὺς μὲν ἄλλους Ελληνας ἔζειλεν ὄπισω εἰς

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΠΡΕΒΕΖΑΣ ΚΑΙ ΝΗΣΙΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΑΙ ΝΗΣΙΩΝ ΝΕΟΒΟΡΚΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ

τὰς πατρίδας των· αὐτὸς δὲ, νομίσας ἀναξίαν τῆς δόξης τῶν Σπαρτιατῶν τὴν ἀναχώρησιν, μείνας μὲ τοὺς τριακοσίους Σπαρτιάτας, ἐπολέμησε γενναίως, ὡς ὅτου ἀπέιθανον πάντες οἱ Σπαρτιάται.

νγ'. Συνέβη δὲ καὶ ναυμαχία εἰς τὸ Αἴριεμίσιον, καὶ οἱ Εἵλληνες ἔφειραν πολλὰ πλοῖα τῶν ἔχθρῶν· ἀλλ’ ἀφ' οὐδιέθησαν οἱ Ηέρσαι τὰς Θερμοπύλας, ὃ Εἵλληνικός σόλος ἦναγκάσθη νὰ τραβιχθῇ εἰς τὴν Σαλαμῖνα· Καὶ ὁ μὲν Θεμισοκλῆς κατέπεισε τοὺς Αἴθηναίους, καὶ ἀφῆκαν τὰς Αἴθηνας, καὶ ἔφυγον· ἐπειδὴ επλησίαζον οἱ βάρβαροι· ὃ δὲ Ξέρξης, ἐλθὼν εἰς τὴν Αἴτικήν, κατέκαυσε τὰς Αἴθηνας.

νδ'. Αἴφ' οὖ δὲ ἥλθεν ὃ σόλος τῶν βαρβάρων ἀντικρὺ τῆς Σαλαμῖνος· οἵ μὲν ἄλλοι Εἵλληνες ἔφοβήθησαν, καὶ ἥθελον νὰ φύγωσιν· ὃ δὲ Θεμισοκλῆς μόνος ἀντεξέκετο· καὶ ἥθελε νὰ ναυμαχήσωσιν ἐκεῖ εἰς τὸ ξενὸν, πληροφορῶν αὐτοὺς, ὅτι θέλουσι νικήση· ἀλλ' ὅχι μόνον δὲν ἤκουον τοὺς λόγους του, ἀλλ' ὁ ναύαρχος Εὐρυβιάδης, σηκώσας τὴν ὅρδεν του, ἔφοβέριζεν, ὅτι θέλει τὸν κτυπήσῃ· ὅθεν ὁ Θεμισοκλῆς, μόνον τὸ συμφέρον τῆς Εἵλλαδος βλέπων, εἶπε· Κτύπησον, ἀλλ' ἄκουσον.

νε'. Τέλος δὲ πάντων, μὴ δυνάμενος νὰ κατορθώσῃ τίποτε, διότι οἱ ἄλλοι Εἵλληνες ἤτοι μάζοντο νὰ φύγωσιν, ἐμήνυσε κρυφίως εἰς τὸν Ξέρξην, καὶ τοὺς περιεκύκλωσεν· Ε'ν τούτῳ ἥλθε καὶ ὁ Αἴριειδης ἀπὸ τὴν ἐξορίαν· καὶ ἀνταμώσας τὸν Θεμισοκλέα, εἶπε· Τὸ συμφέρον τῆς Εἵλλαδος μᾶς ἀναγκάζει νὰ ἀφήσωμεν τὰς ἔχθρας, καὶ νὰ καταγινώμεθα εἰς αὐτὸ μόνον· καὶ προσετέθη καὶ αὐτὸς εἰς τὴν γυώμην τοῦ Θεμισοκλέους· Καὶ οὕτως ἦναγκάσθησαν οἱ Εἵλληνες, καὶ διὰ τὴν πρὸς τὸν Αἴριειδην ὑπόληψιν, καὶ διότι περιεκυκλώθησαν, νὰ ναυμαχήσωσι· καὶ ναυμαχήσαντες, ἐνίκησαν κατὰ κράτος τὸν σόλον τῶν βαρβάρων.

νς'. Ε'κ τούτου δὲ ὁ Ξέρξης φοβηθεὶς, ἐπέερεψεν εἰς τὴν Ηερσίαν κατῆσχυμένος· ἀφεὶς τὸν Μαρδόνιον

μὲ τριακοσίας χιλιάδας· τὸν δποῖον οἱ Ελλῆνες εἰς τὸ ἔξης δτος, σρατηγοῦντος τοῦ Παυσανίου εἰς ὅλον· τὸ Ελληνικὸν, καὶ τοῦ Αριστείδου εἰς τοὺς Αθηναίους, ἐνίκησαν κατὰ κράτος εἰς τὰς Πλαταιὰς, πόλιν τῆς Βοιωτίας· καὶ ἡλευθέρωσαν τὴν Ελλάδα ἀπὸ τοὺς Πέρσας.

νζ'. Εἰς τὴν αὐτὴν δὲ ἡμέραν, Ξανθίππου τοῦ Αθηναίου, καὶ Λεωτυχίδου τοῦ Λακεδαιμονος, σρατηγούντων, ἐνίκησαν οἱ Ελλῆνες τὰ λείψανα τοῦ Περσικοῦ σόλου κατὰ κράτος, πλησίον τῆς Μυκάλης, βοηθούμενοι καὶ ἀπὸ τοὺς Σαμίους καὶ Μιλησίους· καὶ ἡλευθέρωσαν τοὺς Ιωνας.

νη'. Αφοῦ δὲ ἡσύχασαν οἱ Αθηναῖοι, ἔκτεσαν τὰ τείχη τῆς πόλεως των, καὶ τὸν Πειραιᾶ, καὶ τὰ μακρὰ τείχη· τὰ δποῖα ἦσαν ἀπὸ τὴν πόλιν ἔως εἰς τὸν Πειραιᾶ· Καὶ τοῦτο κατώρθωσεν ἡ πολιτικὴ τοῦ Θεμισοκλέους· διότι ἡπάτησε τοὺς Λακεδαιμονίους, οἵτινες ἤγαντιοῦντο.

νθ'. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐξάλησαν ἀπὸ μὲν ταὺς Αθηναίους ὁ Αριστείδης καὶ ὁ Κίμων, νίδος τοῦ Μιλτιάδου· ἀπὸ δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους ὁ Παυσανίας, διὰ νὰ ἐλευθερώσωσι· τὰς Ελληνικὰς πόλεις ἀπὸ τοὺς Πέρσας, ὅσαι ἦσαν παραθαλάσσιαι· Καὶ ἐβίασαν τὸν ἔχθρὸν νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Κύπρον, καὶ ἀπὸ τὸ Βυζάντιον· Αλλ ὁ Παυσανίας ἥψχισε νὰ μηδιζῇ, καὶ μὲ τοῦτο ἔχασεν ὅλην τον τὴν δόξαν καὶ τὴν ζωὴν του· ἐπειδὴ οἱ Λακεδαιμόνιοι, μετὰ πολλὰς ἀκριβεῖς ἐξετάσεις, τὸν εὑρον ἔνοχον, καὶ τὸν δφόνευσαν· καὶ οἱ Αθηναῖοι ἔλαβον τὴν ἡγεμονίαν τῶν Ελλήνων.

ξ'. Φθονήσαντες δὲ καὶ οἱ Αθηναῖοι τὴν δόξαν τοῦ Θεμισοκλέους, τὸν ἐξωεράκισαν κατὰ τὴν συνήθειαν· καὶ μετὰ τὴν καταδίκην τοῦ Παυσανίου, ὑπωπτεύθησαν ἀδίκως, ὅτι καὶ αὐτὸς μετεῖχεν εἰς τὰς προδοσίας αὐτοῦ· Καὶ παρακινούμενοι μάλιστα

ἀπό τοὺς Λακεδαιμονίους, τὸν κατεδίωκον, διὰ νὰ τὸν φονεύσωσι.

ξα'. Οὐδὲ Θεμισοκλῆς, φεύγων ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, κατήντησεν εἰς τὴν Ηερσίαν· καὶ παρθησιασθεὶς εἰς τὸν βασιλέα, ἔτυχε παρὰ αὐτοῦ μεγάλας τιμᾶς· Άλλ' ὅταν ἥλθε καιρὸς νὰ ἐκσρατεύσῃ κατὰ τῆς πατρίδος του, τότε ἔπιε φάρμακον, καὶ ἀπέθανε, διατρίβων εἰς τὴν Μαγνησίαν.

ξβ'. Λαβόντες δὲ τὴν ἡγεμονίαν τῶν Ε'λλήνων οἱ Α'θηναῖοι, ἔξηκολούθουν τὸν πόλεμον· Καὶ ἐπειδὴ διωρίσθησαν φόροι εἰς τοὺς συμμάχους διὰ τὴν ἔξακολούθησιν τοῦ πολέμου, διωρίσθη εἰς τὴν διανομὴν αὐτῶν ὁ Α'ριστείδης· καὶ εὐχαρίσησεν ὅλους.

ξγ'. Οὗτος ὁ Α'ριστείδης, μὲν ὅλον ὅτι ἀνακατώθη εἰς τόσα πράγματα, μὲν ὅλον τοῦτο ἀπέθανε πάμπτωχος· καὶ οἱ Α'θηναῖοι τὸν ἔθαψαν μὲν ἔξοδα τῆς πόλεως· καὶ ὑπάνδρευσαν καὶ τὰς θυγατέρας του δμοίως μὲν ἔξοδα τῆς πόλεως.

ξδ'. Εἶπειτα δὲ εἰς μὲν τὴν Λακεδαιμονίαν συνέβη π. Χ. σεισμὸς, καὶ κατηδαφίσθη ἡ πόλις αὐτῶν· οἱ δὲ 470 Εἵλωτες, ἀπεισάτησαν ἀπὸ αὐτοὺς· καὶ ἐζήτησαν βοήθειαν ἀπὸ τοὺς Α'θηναίους· καὶ ὁ μὲν Κίμων ἐπεισε τοὺς Α'θηναίους νὰ βοηθήσωσι τοὺς Εἵλωτας· ὁ δὲ Περικλῆς, ἐναντιούμενος, κατώρθωσε, καὶ ἐξωστρακίσθη ὁ Κίμων.

ξε'. Άλλ' ἐπειδὴ ἥρχισε πόλεμος μεταξὺ Α'θηναίων καὶ Λακεδαιμονίων· οἱ Α'θηναῖοι ἔκραξάν τὸν Κίμωνα· Οὐ δόποιος ἐλθὼν, πρὸς μὲν τοὺς Λακεδαιμονίους ἐσυμφώνησεν εἰρήνην· τὰ δὲ ὅπλα ἔτρεψε κατὰ τῶν Περσῶν· Καὶ νικήσας κατὰ κράτος τὸν σόλον τῶν ἔχθρων εἰς τὰ παράλια τῆς Κιλικίας, ἤναγκασε Α'ρταξέρξην τὸν Μακρόχειρα νὰ κάμῃ εἰρήνην μὲ ταύτας τὰς συμφωνίας· α'. Νὰ γνωρίσῃ τὰς Ε'λληνικὰς πόλεις τῆς Ι'ωνίας ἐλευθέρας· β'. Πολεμικὰ πλοῖα τῶν Περσῶν νὰ μὴ πλέωσιν ἔξω τῆς Φασίλιδος πόλεως τῆς Λυκίας, κειμένης εἰς τὰ μεθόρια τῆς Παμφυλίας· γ'·

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΑΠΑΖΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠΙΧΑΙΡΗΣΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΑΠΑΖΗΣ